

Wydawnictwo Uczelniane – podstawowe wymagania redakcyjne dla składanych publikacji

NUMERACJA ROZDZIAŁÓW I PODROZDZIAŁÓW

Przygotowując spis treści będący podstawą całej pracy, należy zastosować następującą numerację:

Przykład 1

Rozdział 1

1.1. (Podrozdział)

1.1.1. (następna podrzędność itd.)

Przykład 2

Rozdział I

1. (Podrozdział)

1.2. (następna podrzędność)

TABELE

1. Wyraz „tabela” podaje się w pełnym brzmieniu w prawym górnym rogu nad tabelą, a tytuł zestawienia – w lewym górnym rogu nad tabelą:

Tabela 1. Sumaryczna moc zainstalowana instalacji odnawialnych źródeł energii

Rodzaj OZE*	Sumaryczna moc zainstalowana (MW)			Moc instalacji OZE objętych promesami koncesji (MW) – stan na 31 lipca 2006 r.
	2003 r.	2004 r.	2005 r.	
Elektrownie na biomasę	11,9	51,9	189,8	0
Elektrownie na biogaz	24,8	23,5	31,9	2,7
Elektrownie wiatrowe	54,6	64,9	83,3	425,5
Elektrownie wodne	895,9	886,1	1002,5	0,16
Elektrownie wykorzystująca technologię współspalania	–	–	–	13,5
Razem:	987,2	1026,4	1 307,5	441,86

* OZE – Odnawialne Źródła Energii.

Źródło: Krawczyński [2006, s. 76].

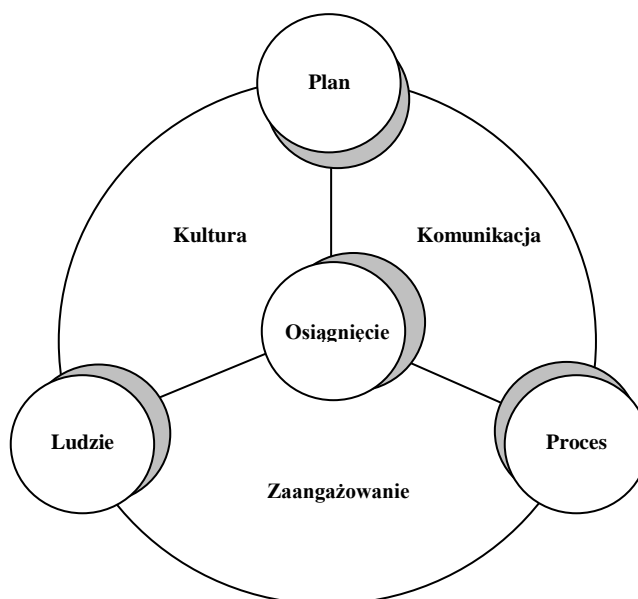
2. Do oznaczania kolejności tabel używa się liczb arabskich, stosując numerację ciągłą w obrębie całej pracy lub jej części

3. Pod tabelą należy wskazać źródło, jeśli została zapożyczona lub powstała na podstawie innej pracy. Jeśli tabela jest autorska – wtedy źródło jest domyślne.

4. Przypisy do tabel powinny być zamieszczone bezpośrednio pod tabelami, a nie w tekście głównym. Jako odnośniki do przypisów zaleca się używanie gwiazdek (lub małych liter w przypadku większej ilości odnośników).

RYSUNKI

1. Wyraz „rysunek” zawsze skracamy (rys.) i umieszczamy pod rysunkiem, w lewym dolnym rogu. Każdy rysunek powinien mieć numer i tytuł.
2. Pod rysunkiem należy umieścić źródło, jeśli został zapożyczony lub powstał na podstawie innej pracy. Jeśli rysunek jest autorski – wtedy źródło jest domyślne.

Rys. 8. Model TQM według J.S. Oaklanda

Źródło: Oakland [2003, s. 27].

3. Rysunki powinny być przygotowane w Wordzie lub Excelu (z dołączonymi danymi) i mieć możliwość edycji.
4. W związku z czarno-białym wydrukiem na rysunkach zamiast kolorów należy używać wypełnienia deseniem lub skali szarości.

PRZYPISY

1. W pracach naukowych stosujemy przypisy harwardzkie typu [autor, rok]. System ten wymaga każdorazowo po odwołaniu się do publikacji innego autora podania w tekście zasadniczym nazwiska tegoż autora i roku wydania jego pracy, przy czym sposób podawania tych danych zależy od kontekstu zdania, np.:

Jan Kowalski [1999] odnosi dyskurs do pojęcia interakcji społecznej.

Odbiciem tego stanu rzeczy jest umieszczenie badań nad tekstem pisany w ramach analizy dyskursu [Nowak, 2000].

2. W przypadku powoływania się na **określony fragment cytowanego dokumentu**, oprócz nazwiska i roku należy podać numer odpowiedniej strony materiału źródłowego, np.:

- [Nowak, 2000, s. 4].
3. Jeżeli dana **publikacja ma dwóch autorów**, wówczas podaje się oba nazwiska, łącząc je spójnikiem i, np.:
[Kowalski i Nowak, 1971].
- Podobnie można postąpić w przypadku trzech autorów, np.:
[Malinowski, Nowak i Kowalski, 2001].
- Jeżeli autorów jest więcej niż trzech**, podaje się tylko pierwszego z nich z dodatkiem skrótu i in. (= i inni), np.:
[Malinowski i in., 2004].
- Gdy cytuje się **kilka publikacji autora opublikowanych w tym samym roku**, po dacie należy dodać (bez spacji) kolejne małe litery, np.:
[Nowak, 2000abc].
- Kiedy **powołujemy się na pracę zbiorową**, należy w tekście zasadniczym podać nazwisko redaktora naukowego publikacji oraz skrót red. w nawiasie, np.:
[Kowalski (red.), 1993].
- W bibliografii szereguje się wówczas taką pozycję według nazwiska redaktora.
4. Przyjmuje się również zasadę, że **kilka publikacji cytowanych razem (w jednym nawiasie)** szereguje się w kolejności chronologicznej, a nie według alfabetu, np.:
[Nowak, 1984; Malinowski, 1986; Kowalski, 2000].
5. Jeśli chodzi o **interpunkcję w obrębie przypisu**, to stosujemy ją jednolicie w całej pracy:
[Nowak, 1999, s. 6, 2000, s. 5; Malinowski (red.), 2001; Nowak, 2006], czyli:
– nazwisko i rok oddzielamy przecinkiem,
– rok i numer strony także oddzielamy przecinkiem,
– dwie różne pozycje różnych autorów oddzielamy średnikiem,
6. **Odwołania do stron internetowych** powstają na podstawie bibliografii, w której szeregujemy je alfabetycznie, nadając im kolejne skróty z numerem:
[www 1]
[www 2]
[www 3]
7. W przypadku **odwołania się do aktów prawnych**, należy podać początek jego nazwy i rok wydania:
[Ustawa o rachunkowości, 1994]
[Kodeks karny, 1997]
[Prawo bankowe, 1997]
[Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej..., 2004]
8. W przypadku pracy bez podanego roku wydania, należy podać „brak roku” – br.
9. Gdy praca nie ma autora, podajemy wydawcę lub fragment tytułu:
[Generalny Inspektor Informacji Finansowej, 2005, s. 55-58; *Pranie pieniędzy*, br.]
10. W przypisach można używać skrótów, które należy również podać w literaturze w nawiasie kwadratowym, po pełnej nazwie:
[KSRF 200, 2015]

BIBLIOGRAFIA

1. W systemie „autor – rok” bibliografia załącznikowa powinna być sporządzona według następujących zasad:

Autor (rok), Tytuł, Nazwa wydawcy, Miejsce wydania.

Autor (rok), Tytuł artykułu, „Nazwa czasopisma”, nr czasopisma, strony.

Autor (rok), Tytuł rozdziału [w:] Nazwisko redaktora (red.), tytuł pracy zbiorowej, Nazwa wydawcy, Miejsce wydania, strony.

2. W przypadku prac tego samego autora z tego samego roku, należy dodać litery różniące.
3. W literaturze podajemy **tylko** prace cytowane w tekście i **wszystkie** prace w literaturze muszą mieć swoje odnośniki w przypisach. Wyjątkiem są **podręczniki**, w których dopuszcza się dodanie **literatury uzupełniającej/dodatkowej** dla studentów.
4. Tytuły publikacji zapisuje się kursywą.
5. Tytuły czasopism ujmuje się w cudzysłowy.
6. Należy pamiętać o kolejności alfabetycznej (uwaga – w bibliografii nazwiska autorów podajemy przed inicjałem imienia).
7. Należy podać numery stron, na których znajdują się artykuły i rozdziały.
8. Przy stronach WWW należy podać datę dostępu.

Przykłady:

Wydawnictwa zwarte:

- Čižov N.E. (1903), *Zapiski po veksel'nomu pravu*, Izd. 3, Èkonomičeskaâ Tipografiâ, Odessa.
- Jędrzejczyk I., Bożek-Węglarz S., red. (2007), *Ubezpieczenia ryzyka katastroficznego*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Katowice.
- Kowalski J. (2000a), *Ryzyko w inwestowaniu*, PWE, Warszawa.
- Kowalski J. (2000b), *Ryzyko w podejmowaniu decyzji*, PWE, Warszawa.
- Młynarczyk A. (2009), *Metody szacowania ryzyka wystąpienia nieprawidłowości w sprawozdaniach finansowych jako znaczący element rewizji finansowej*, praca doktorska zrealizowana pod kierunkiem naukowym J. Pfaffa w Akademii Ekonomicznej w Katowicach (niepublikowana).
- NIK (2016), *NIK o systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*, <https://www.nik.gov.pl/aktualnosci/bezpieczenstwo/nik-o-systemie-przeciwdzialania-praniu-pieniedzy-oraz-finansowaniu-terroryzmu.html> (dostęp: 10.03.2017).
- Sowińska A. (2014), *Wstęp do psychologii dla studentów kierunków ekonomicznych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego, Katowice.
- Strijker D., Deinum T. (1992), *Relative Welfare Differences in the EU* [w:] M. Tykkylainen (ed.), *Development Issues and Strategies in the New Europe*, CPM, Altershot, s. 25-47.
- Toporov V.N. (2004), *O ponjatii mesta, ego vnutrennich svjazjach, ego kontekste (značenie, smysl, etimologija)* [w:] *Jazyk kul'tury: semantyka i grammatika. K 80-letiju so dnija roždenija akademika Nikity Il'iča Tolstogo (1923-1996)*, Izdatel'stvo „Indrik”, Moskva, s. 12-106.

Wydawnictwa ciągłe:

- Aussem A., Murtagh F. (1998), *A Neuro-Wavelet Strategy for Web Traffic Forecasting*. "Journal of Financial Statistics", Vol. 21, No. 1, s. 56-78.
- Janda P. (2005): *Zaspokojenie roszczeń wierzycieli jako cel postępowania upadłościowego*. „Państwo i Prawo”, nr 10, s. 17-23.
- Siejczuk P. (2012), *Problematyka prania brudnych pieniędzy w regulacjach prawnomiędzynarodowych, europejskich i krajowych*, „Bezpieczeństwo Narodowe”, nr III-IV (23-24), s. 199-223, <https://www.bbn.gov.pl/download/1/12749/kbns199-223Problematykaprania.pdf> (dostęp: 12.03.2017).
- Wszelaki A. (2016), *Zasady i etyka wykonywania zawodu biegłego rewidenta w regulacjach polskiego prawa*, „Studia Ekonomiczne / Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach”, nr 274, s. 113-121.

Akty prawne:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56/UE z dnia 16 kwietnia w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych (zmieniająca Dyrektywę 2006/43/WE), Dz.Urz. UE L.158/196.
- Krajowy Standard Rewizji Finansowej [KSFRF] 200, Ogólne cele niezależnego biegłego rewidenta oraz przeprowadzanie badania zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Badania, Załącznik nr 1.1 do uchwały nr 2783/52/2015 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z dnia 10 lutego 2015 r.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE, Dz.Urz. UE L. 158/77. Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dz.U. 2002, Nr 76, poz. 694 z późn. zm.
- Treaty on European Union. Common Provisions, Art. B, <http://europa.eu.int/en/record/mt/title1.html> (accessed: 5.01.2020).

Witryny internetowe:

- [www 1] www.krakow.rio.bip.net.pl (dostęp: 4.09.2019).
- [www 2] www.msz.gov.pl (dostęp: 24.04.2019).

ZALECENIA JEZYKOWE

Najczęściej popełniane błędy:

Formy niewłaściwe	Formy poprawne
bazować	opierać się na czymś, mieć coś za podstawę
mieć miejsce	odbywać się, występować, stawać się, dochodzić do czegoś, dziać się, nastąpić, zdarzyć się, wydarzyć
odnośnie czegoś	odnośnie do czegoś
okres miesiąca, okres roku, okres czasu	miesiąc, rok, czas
posiada wiedzę, plany	ma wiedzę, plany,
szereg odmian, od szeregu lat	wiele odmian, od wielu lat
w oparciu o metody, badania	opierając się na metodach, na podstawie badań
za wyjątkiem	z wyjątkiem
na wskutek, w skutek	wskutek, na skutek, skutkiem
wydaje się być	wydaje się
przykładowo	na przykład

Należy stosować konsekwentną pisownię (w całej pracy wybrany sposób zapisu – pełna forma lub skrót) podanych konstrukcji:

2000 rok – 2000 r.

i tym podobne – itp.

między innymi – m.in.

na przykład – np.

około – ok.

rysunek – rys.

tabela – tab.

tak zwany – tzw.

to jest – tj.

to znaczy – tzn.

tysiąc, milion – tys., mln

złoty - zł

złoty, euro, funt, dolar – PLN, EUR, GBP, USD

w latach dziewięćdziesiątych XX wieku – w latach 90. XX w.